

Folketinget. Jeg er mig ikke bevidst, at jeg har givet ufyldestgørende Oplysninger. Det er muligt, at man har rettet nogle Forespørgsler til Ministeriet, som ikke straks er blevet besvaret tilstrækkelig fyldestgørende, og at man saa har anmodet om at faa yderligere Oplysninger; men jeg er mig ikke bevidst, at Folketingsudvalget har beklaget sig over ikke at have faaet de Oplysninger, man ønskede. Hvis dette havde været Tilfældet, havde det dog været naturligt, at man i Folketinget under Lovforslagets anden og tredje Behandling havde gjort mig opmærksom derpaa. Jeg tror derfor ikke, disse Bemærkninger skal tages alt for højtideligt. Jeg kan ikke tænke mig, at Ministeriet ikke har gjort alt, hvad man kunde gøre, for at tilfredsstille Udvalgets Trang til Oplysninger.

Dernæst kom det ærede Medlem ind paa en hel Række Betragtninger og en hel Række Grunde, der skulde tale for, at man ikke vedtog Lovforslaget. Alle disse Betragtninger hviler paa en efter min Mening fuldkommen forkert Opfattelse, nemlig den, at man kan sætte Loven om Baandlæggelse af Forsikringssummer for Skibe i Forbindelse med forskellige andre Spørgsmaal, Spørgsmaal, der angaar Flaadens Bonitet, om Flaaden staar i Forhold til Befolkningmængden, Flaadens Alder og den Slags Ting. Jeg har tidligere gjort gældende, at det kan man efter min Mening slet ikke gøre. Denne Lov er blevet til under Krigen, under en ganske bestemt Forudsætning og med et ganske bestemt Formaal, det nemlig at erstatte den torpederede eller minesprængte Tonnage. Dette fremgaar tydeligt af de Udtalelser, som den daværende Handelsminister fremsatte i Folketinget, da han forelagde Lovforslaget. Den daværende Handelsminister Hr. Hage udtalte bl. a., at Søkrigen havde medført Ødelæggelse af et stort Antal danske Skibe, og dette betød ikke blot Tab af Menneskeliv og Formue, men det betød ogsaa et Tab, som under de af Krigen skabte Forhold og rimeligvis en Række Aar derefter vilde kunne have meget alvorlige Virkninger for hele vort økonomiske Liv. Skibenes Ødelæggelse betød ikke nødvendigvis et Tab for Rederne, da Skibene var assureret til Værdier, der langt oversteg de Priser, hvortil de var anskaffet; derfor var der en Fristelse til ikke at købe eller lade bygge nye Skibe, men beholde de udbetalte Forsikringssummer og udbetale dem til Aktionærerne. Dette, tilføjede Hr. Hage, tilsigter Loven at forhindre. Andet Formaal havde Loven ikke. Det fremgaar ogsaa tydeligt af Udtalelser af Ordføreren

for Venstre, daværende Folketingsmand N. Neergaard, den nuværende Statsminister, som siger, at Lovforslaget „tilsigter at hindre, hvad der utvivlsomt vilde være en national Kalamitet, at et større Antal torpederede danske Skibe ikke skulde blive erstattet enten under Krigen eller efter Krigen, fordi de Forsikringssummer, der er udbetalte for Skibe, der har lidt totalt Forlis, er blevet spredt paa enkelte Hænder og har forøget adskillige maaske i Forvejen ret let indvundne Rigdomme, uden at der for den nationale Økonomi sikres en væsentlig Erstatning“. Jeg har endvidere oplyst — det er oplyst i Bemærkningerne til Lovforslaget og under Behandlingen i Folketinget —, at den danske Tonnage er betydelig større nu, end den var ved Krigens Begyndelse. Derfor kan jeg ikke se andet end, at naar Loven er kommet til Verden under en aldeles bestemt Forudsætning, som nu er bortfaldet, idet Lovens Formaal er opfyldt, saa har den ikke mere nogen Eksistensberettigelse, og man har efter min Mening ingen Ret til at nægte at udbetale disse Forsikringssummer, lige saa lidt som man til Ophævelse af Baandlæggelsen kan knytte Betingelser, som aldrig har været forudsat, hverken i Loven eller i de Forhandlinger, som gik forud for dens Vedtagelse.

Det ærede Medlem rettede en Række Spørgsmaal til mig, som jeg ikke paa staaende Fod kan give Oplysning om; en Række Spørgsmaal vedrørende Detailler i de Oplysninger, som i sin Tid blev sendt til Folketingsudvalget. Det ærede Medlem spurgte mig saaledes, om der var anskaffet Skibe for de 60 Mill. Kr., med hvilke de baandlagte Summer var gaaet ned, idet det ærede Medlem tilføjede, at Ministeriet havde opgivet forskellige Summer til Folketingsudvalget. Jeg skal dertil svare, at det er rigtigt, at der foreligger en Fejl — som vi imidlertid forlængst har gjort opmærksom paa —, idet Handelsministeriet i sin Tid opgav noget over 31 Mill. Kr. som baandlagt, medens det i Virkeligheden var 33 Mill. Kr. I øvrigt skal jeg udtale, at naturligvis er der anskaffet Skibe for disse 60 Mill. Kr., medmindre, hvad jeg ikke her kan oplyse nøjagtigt, nogen af dem falder ind under de Dispensationer, der er givet, og som Handelsministeren ifølge Loven havde fuld Bemyndigelse til at give.

Det ærede Medlem hævdede fremdeles, at Arbejderne ikke er uinteresserede i, at disse Beløb udbetales. Det er ganske det samme, som man fra socialdemokratisk Side sagde i Folketinget; men jeg maa atter her hævde, at hvor meget man end kunde